

“Μάγεψε” ο Λουδοβίκος των Ανωγείων στο...δίκτυο του “Παπασωτηρίου”

Παρουσίασε το νέο του βιβλίο

Μια βραδιά που ξεχώρισε, που είχαν καιρό να ζήσουν οι Ξανθιώτες...

Αυτά τα λόγια θα μπορούσαν να χαρακτηρίσουν την παρουσία του Λουδοβίκου των Ανωγείων στην πόλη μας.

Του καλλιτέχνη που ξεχωρίζει με την απλότητα και την ηρεμία του και φυσικά για την φωνή του που αγίζει...

Ο Λουδοβίκος των Ανωγείων, βρέθηκε στην πόλη μας προσκεκλημένος του Βιβλιοπωλείου “Παπασωτηρίου” στο πλαίσιο των τετραήμερων εκδηλώσεων του που ξεκίνησαν το βράδυ της Παρασκευής και ολοκληρώνονται σήμερα.

“Ο έρωτας στην Κρήτη είναι μελαγχολικός” και “Το πηγάδι του κρίνου” είναι τα δύο καινούργια βιβλία του Λουδοβίκου τα οποία και παρουσιάστηκαν κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης.

Ο διακεκριμένος Φιλολόγος κ. Θανάσης Κούγκουλος μίλησε για το έργο του καλλιτέχνη ενώ η στιγμή ήταν ξεχωριστή όταν διάβασε τα παραμύθια του Λουδοβίκου, ο Αλέξης Κωστάλας που βρέθηκε στον χώρο της εκδήλωσης.

Ο εκδότης του Ιανού κ. Καρατζάς, απευθυνόμενος στο πολυπληθές ακροατήριο του δικτύου “Παπασωτηρίου” τόνισε ότι το βιβλίο του Λουδοβίκου περιλαμβάνεται σε μια νέα σειρά εκδόσεων που λέγεται μικρός Ιανός.

Θανάσης Κούγκουλος- σκέψεις για τον Λουδοβίκο...

“Από αυτές τις εκπλήξεις που σε αναγκάζουν να ανοίξεις τους πόρους σου και να αφεθείς στη γοητεία του ακούσματος και του διαβάσματος...”

αν θα χρησιμοποιούσε κανείς όρους για να ορίσει το τραγούδι του Λουδοβίκου, νομίζω ότι θα μπερδεύταν ανάμεσα στο Βυζαντινό τροπάρι, ανάμεσα στο Ριζίτικο, ανάμεσα στο μοιρολόι...

και ταυτοχρόνως είναι ένα ευχάριστο και μοντέρνο άκουσμα που μας παρασύρει σε πράγματα που σήμερα τα βιώνουμε.

Πιθανώς για όλη αυτή την έκπληξη που δημιουργεί ο καλλιτέχνης τόσο ως τραγουδοποιός όσο και ως στιχουργός ποιητής έχει δημιουργήσει ενδιαφέρον.

Ο Λουδοβίκος των Ανωγείων, αισθάνεται το βάρος του παρελθόντος χωρίς να τον πνίγει.

Η φωνή του, ήχος μελωδικός αλλά και ποίηση, έρχεται από το Βυζαντινό τροπάρι, την Αναγέννηση και από αυτόν τον καπνισμένο τον Ερωτόκριτο...”

Είναι τα λόγια του Φιλολόγου κ. Θανάση Κουγκουλού για τον καλλιτέχνη.

Το Πηγάδι του Κρίνου...

απαρτίζεται από 60 μικρού μεγέθους αφηγήσεις.

“Η βουτιά, η ενδοσκόπηση που κάνουμε όλοι μέσα μας είναι το πηγάδι”.

Τα αφηγήματα που περιλαμβάνει το βιβλίο, είναι τα όμορφα παραμύθια που λέει ο Λουδοβίκος των Ανωγείων στις συναντήσεις του.

Δεν πρόκειται για πεζογραφία, αλλά για ποιητικό λόγο.

Μια λαϊκή ποίηση, ένα δημοτικό τραγούδι.

Ο Γιώργης για τον Λουδοβίκο...

Λουδοβίκος των Ανωγείων: Καλλιτεχνικό ψευδώνυμο του τραγουδοποιού και συγγραφέα Γιώργη Δραμουντάνη.

Γεννήθηκε στα Ανώγεια της Κρήτης.

Ο Λουδοβίκος (δεξιά) με τον Θανάση Κουγκουλό

...ήταν όλοι εκεί!

Διαβάζοντας...

Κυκλοφόρησε τις δισκογραφικές δουλειές: Μοιρολόγια, Ο Έρωτας στην Κρήτη είναι μελαγχολικός, Ο Χαϊνης, Το μείντανι, Χαρματούσα, Πύλη της άμμου, Το όχι αποκοιμήθηκε στην αγκαλιά του ναι, τέσσερις δρόμοι για τον Ερωτόκριτο, Άνοιξα μανταρίνι και σε θυμήθηκα, Η γιορτή των ανέμων.

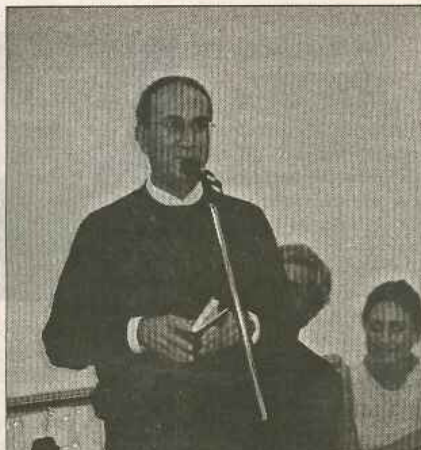
Έγραψε παραμύθια και ιστορίες για παιδιά.

Ο Μάνος Χατζιδάκις σημειώνει για το έργο του 1...Το τραγούδι του Λουδοβίκου μπερδεύεται στα πόδια του έρωτα και χάνει θαυμαστά, αν είναι τούτο δυνατό, την ισορροπία του!

“Αν έπρεπε να μιλήσω για τραγούδια, έχω καλύτερο τρόπο να το κάνω. Είμαι άπειρος στα γραψίματα αυτά”.

Ήταν τα πρώτα λόγια του Γιώργη, κάνοντας την αυτοκριτική του.

“Ξέρω ότι το να γράψεις κάτι ή να τραγουδήσεις κάτι είναι αυτό που είσαι ή αυτό που θα ήθελες να είσαι ή και τα δύο μαζί. Αυτό το μικρό βιβλίο, νομίζω ότι είναι ότι καλύτερο έχω κάνει. Αναλαμβάνω την ευθύνη- όπως λένε οι πολιτικοί να το πω. Γιατί; Δεν είχε κανένα κινήρι από πίσω. Είναι μικρές ιστορίες 15 χρόνων που δεν τις δημιούργησε κανένα άγχος και καμία επιδίωξη. Προκύψανε, ετοιμαστήκανε. Τα μαζέψαμε, τα κουρέψαμε...”.

Ο Αλέξης Κωστάλας απαγγέλλει...

“Έρχομαι από μια εξαιρετική καταγωγή. Από ένα ορεινό χωριό που έχει ακριβό λόγο, με λέξεις που έχουν το βάρος τους και ξέρουν να κάνουν καλή γειτονιά μεταξύ τους”.

“Ο υπαινικτικός λόγος και το κρυφό, ήταν το φανερό της Κρήτης. Αυτό νομίζω ότι τραγούδησα και αυτό γράφω και εδώ. Το φανερό μας στην Κρήτη είναι το κρυφό”.

“Αν καταφέρουμε το όχι και το ναι να δώσουν τα χέρια και να μη ντρεπόμαστε για την απόρριψη τότε ο καθένας μας θα γίνει καλύτερος”.

Τα παραπάνω λόγια του τραγουδοποιού και συγγραφέα είναι ουσιαστικά η εικόνα που μπορεί να έχει ο κάθε ο αναγνώστης διαβάζοντας τα παραμύθια του.

Ο Αλέξης Κωστάλας απαγγέλλει Λουδοβίκο...

Μια μοναδική φωνή απαγγέλλει μοναδικά λόγια...

Ένας κλέφτης

Μια εργάτρια μέλισσα καθώς μπαινόβγαίνει στα άνθη του κάμπου, είδε έναν άγγελο να κοιμάται στη σκιά του πεύκου και εσάσθησε. Λευκοντυμένος με μακριά μαύρα μαλλιά είχε προσκέφαλο μια πέτρα.

Τα φτερά του προσεκτικά διπλωμένα.

Όταν ο άγγελος άνοιξε τα μεγάλα γαλάζια μάτια του, οι ουρανοί της φάνηκαν τρεις.

Είσαι ένας άγγελος του Θεού;

Ναι. Είμαι ένας άγγελος του Θεού.

Και είσαι αγόρι ή κορίτσι;

Δεν είμαι είπα και γύρισε αλλού το κεφάλι.

Ούτε εγώ είμαι.

Η βασίλισσα τα πήρε όλα.

Όμως ήθελα να σε ρωτήσω: Εκεί στους ουρανοί που γυρνάτε, τον έρωτα τον έχετε δει; Πώς είναι;

Έναι κλέφτης.

Από σένα πήρε το κεντρί και το μέλι και από μένα τα φτερά.

ΧΡΥΣΑ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ